

آموزش تحلیل سیاسی / چرا مذاکره با آمریکا ضرر دارد؟ (۱)

آمریکایی‌ها همیشه درخواست داشته‌اند با ما مذاکره کنند. حالا ما چرا مذاکره نمی‌کنیم؟... علت، این است: آمریکایی‌ها فرمول مذاکراتی‌شان این است که می‌گویم: ۱. مذاکره اولاً در عرف سیاسی به معنای نشستن و حرف زدن و احوالپرسی کردن که نیست، مذاکره یعنی دادوستد... خب، آمریکایی‌ها چون متکی هستند به قدرت نظامی و قدرت پولی و قدرت رسانه‌ای وقتی که با یک طرفی می‌خواهند مذاکره کنند، اهداف اصلی خودشان را قبلاً برای خودشان مشخص می‌کنند؛ حالا بعضی از آن اهداف را به زبان هم می‌آورند، بعضی را هم نمی‌گویند؛ در اثنای کار مرتب دبه می‌کنند، مرتب اضافه می‌کنند، مرتب چانه می‌زنند، اما اهداف اصلی برای خودشان مشخص است.

حمایت از کالای ایرانی
تابوساسی
انعکاس آخرین تحلیلهای و مواضع رسانه‌ها و جریانها
BASIRAT.IR

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال پنجم / شماره ۶۷۲ / چهارشنبه ۷ شهریور ۱۳۹۷

در ستایش ناامیدی و حکایت پینوکیوا!

کیهان: این روزها اغلب مسئولان کشور از لزوم تزریق امید به جامعه می‌گویند و یأس پراکنی را تقبیح می‌کنند. مسئولان دولتی در صف اول سخنرانی درباره ضرورت و فواید امید هستند و البته تعجبی هم ندارد، چرا که دولت، دولت «تدبیر و امید» است. اما مردم همانقدر که نیازمند امید هستند به ناامیدی هم نیاز دارند! جامعه امروز ما به دلایل مختلف پیش‌تر و بیشتر از امید، نیازمند ناامیدی است. گام اول و پیش‌نیاز برای دستیابی به امید واقعی و سازنده، ناامیدی و رها کردن امیدهای واهی و کاذب است. امید کاذب شبیه ماده مخدر و قرص روانگردان عمل می‌کند و شخص را به دنیایی خیالی برده و دچار سرخوشی می‌کند، حال آنکه واقعیت سهمگین و تلخ بیرونی در جریان است و کار خود را می‌کند. نام دیگر قرص‌های روانگردان، قرص شادی است! انرژی زیادی را به صورت کوتاه‌مدت و انفجاری آزاد و همزمان فرد را دچار توهم می‌کند، به طوری که آگاهی از نتایج رفتارهای خطرناک را به شدت کاهش داده یا کاملاً از بین می‌برد. شخص متوهم خود را از ماشینی که با سرعت در حال حرکت است به بیرون پرت می‌کند و پس از آنکه در بیمارستان با دست و پا و سر شکسته و مجروح از مرگ رهیده و تاثیر داروی توهم‌زا از بین رفته، درباره علت کار خود می‌گوید؛ می‌خواستم پرواز کنم! مردم و مسئولان باید از خیلی چیزها ناامید شوند. مردم باید از اینکه دولتی بر سرکار آید و با چوبی جادویی (توافق با غرب، چند برابر کردن یارانه و...) اوضاع را سامان دهد ناامید شوند و بدانند که بخشی از این بار نیز بر دوش آنهاست. مسئولان هم باید از اینکه فلان مقام آمریکایی قول داده جبران کند، امضای فلانی تضمین است، اروپا قول داده و... ناامید شوند. تا وقتی استراتژی دولت صبر و سکوت و امید به نتایج انتخابات آمریکا و رفتن ترامپ است، توقع و انتظار کدام حرکتی را برای حل مشکلات می‌توان داشت؟

حرکت در صراط غدیر

جمهوری اسلامی: فردا سالروز آغاز ولایت مولی‌الموحدین و امیرالمومنین حضرت علی علیه السلام است. به این مناسبت شایسته است فارغ از غوغاهای سیاسی که سرتاسر جهان را پر کرده، به سراغ فقر مطلق که بشریت امروز در عرصه معنویت و اخلاق از آن رنج می‌برد برویم، موضوعی که ریشه تمام مشکلات جامعه انسانی است. امام خمینی در

نامه تاریخی خود به گورباچف، صدر هیات رئیسه اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۳۶۷ بی اعتقاد واقعی به خدا را ریشه تمام مشکلات شرق و غرب دانسته و افزودند: «مشکل اصلی کشور شما مساله مالکیت و اقتصاد و آزادی نیست. مشکل شما عدم اعتقاد واقعی به خدا است، همان مشکلی که غرب را هم به ابتدال و بن بست کشیده و یا خواهد کشید. مشکل اصلی شما مبارزه طولانی و بیهوده با خدا و مبدا هستی و آفرینش است.» شرایط امروز کشور ما بگونه‌ای نیست که بتوانیم مدعی اجرای کامل عدالت و رعایت کرامت انسانی در جامعه اسلامی و انقلابیمان باشیم. یکی از فلسفه های غدیر این است که در پرتو ولایت مولی الموحدین میزان اعتقاد واقعی زمامداران به خدا ارتقاء یابد و به برکت آن تلاش برای اجرای عدالت، وحدت و تامین کرامت انسانی به حدی برسد که بتوانیم ایران اسلامی را به عنوان الگوئی برای سایر ملت ها معرفی نماییم. این، یک هدف قابل تحقق است به شرط آنکه مسئولان نظام جمهوری اسلامی در صراط غدیر حرکت نمایند.

از آن مجلس تا این مجلس!

روزنامه ایران: اگر صدا و سیما شهادت به خرج دهد و فیلم سؤال مجلس پیشین و جواب رئیس جمهوری اصولگرا یعنی آقای احمدی نژاد را در سال ۱۳۹۰ در کنار فیلم کامل پرسش و پاسخ از آقای روحانی پخش کند تا ملت ببیند چه تفاوت بزرگی میان دو فرد پاسخگو با دو مجلس پرسشگر وجود دارد، خدمت بزرگی به جامعه ایران کرده است. درباره نرخ ارز نیز اتفاقات سال ۱۳۹۱ بر کسی پوشیده نیست که چگونه ارز از حدود هزار و ۱۰۰ تومان در مدت کوتاهی به ۴ هزار تومان رسید و دریغ از یک سؤال تخصصی از آن رئیس جمهوری محبوب!

ولی بدترین بخش ماجرا مربوط به اشتغال است. در کل دوره هشت ساله احمدی نژاد تعداد مشاغل ایجاد شده (سرجمع مشاغل) حدوداً صفر یا نزدیک به آن است. در حالی که اگر قرار بود مثل دولت اصلاحات سال های ۱۳۸۰ تا ۱۳۸۴ ایجاد شغل می کردند، در آن هشت سال باید حدود ۵ میلیون شغل ایجاد می شد. ولی دریغ از ۱۰۰ هزار شغل!! ضربه‌ای که آن دولت به بحران تولید و اشتغال زد، در تاریخ یک کشور بی سابقه بود و منشأ بسیاری از بحران های بعدی گردید. از عملکرد آن دولت تعجبی نیست. از نماینده‌ای باید تعجب کرد که در مجلس قبلی حضور داشت ولی کوچک ترین تذکری نداد و سؤالی از آن دولت نکرد که چرا ۸۰۰ میلیارد دلار درآمد را سوزانیدید و یک شغل ایجاد نکردید؟ ولی چرا همزمان از دولتی که در همین پنج سال حداقل و به طور متوسط سالانه ۵۰۰ هزار شغل ایجاد کرده سؤال می کنند و جالب اینکه قانع هم نمی شوند؟! چنین رفتاری نتیجه روشنی دارد. هرچه آقای رئیس جمهوری ملاحظه جو کلی کشور را کرد، طرف مقابل برعکس عمل نمود. اینها بدان معنا نیست که دولت در برنامه‌های خود مشکلی نداشته است.

روحانی سخن نگفت

اعتماد: حسن روحانی بالاخره قدم به «بهارستان» گذاشت و به سوالات ۸۲ نماینده عمدتاً اصولگرای مجلس پاسخ گفت. هرچند پاسخ هایش نه تنها آن ۸۲ نماینده مخالف دولت، بلکه آن چنان که از تعداد آرای نهایی پیداست، حتی اکثریت

نمایندگان حامی اش را نیز قانع نکرد تا آنجا که به گفته جلال میرزایی رییس کمیته سیاسی فراکسیون امید مجلس، روحانی عملاً حرفی نزد. این گفته البته با لحن و ادبیاتی متفاوت از زبان اصولگرایانی همچون محمد دهقانی نایب‌رییس فراکسیون نمایندگان ولایی و همچنین غلامعلی جعفرزاده ایمن‌آبادی نایب‌رییس فراکسیون مستقلین ولایی نیز تکرار شد و این ۳ نماینده، با وجود تفاوت طرز دیدگاه و نگرش سیاسی با یکدیگر همگی به «اعتماد» گفتند که انتظارشان از سخنان روحانی برآورده نشده و تو گویی که آقای رییس‌جمهور اصلاً سخن نگفته است. نکته‌ای که شاید به نحوی عیان‌تر در نحوه رای دادن نمایندگان نمود یافت، آنجا که نمایندگان در ۵ بار رای‌گیری پیاپی در مورد ۵ محور مختلفی که در سوال از رییس‌جمهور مورد پرسش قرار گرفته بود، تنها در یک مورد قانع شده و در ۴ فقره دیگر با آرای‌شان اعلام کردند که توضیحات روحانی را قانع‌کننده تشخیص نداده‌اند. جالب آنکه در همان یک موردی هم که رای موافقان از مخالفان بیشتر بود، تنها ۷ رای فاصله وجود داشت. مهم‌تر اما رای نمایندگان در مورد ۲ محور مهم «کاهش نرخ بیکاری» و «افزایش نرخ ارز» بود که نمایندگان با بیش از ۱۹۰ رای تأکید کردند که توضیحات رییس‌جمهور اقناع‌شان نکرده است. البته آمار دقیقی از اینکه چه کسی و از چه فراکسیونی رای مثبت داده و کدام نمایندگان رای منفی داده‌اند، در دست نیست اما جلال میرزایی در این رابطه به «اعتماد» گفته است که نحوه پاسخگویی روحانی، او و اصلاح‌طلبان در فراکسیون امید را قانع نکرده است. میرزایی البته هرگز نگفت که خود نیز به روحانی رای منفی داده اما تأکید کرد که چیزی حدود ۳۰ تا ۴۰ درصد اعضای فراکسیون امید حاضر به حمایت از رییس‌جمهور نشده‌اند.

۱۵ محور استیضاح وزیر صنعت

ابتکار: طرح استیضاح وزیر صنعت، معدن و تجارت با امضای ۵۱ نفر از نمایندگان به هیات رئیسه تقدیم شد. حسینعلی حاجی‌دلیگانی نماینده مردم شاهین شهر گفت این طرح استیضاح ۱۵ محور دارد:

- ۱- عدم کنترل و مدیریت بازار و در نتیجه افزایش بی‌رویه قیمت‌ها و احتکار کالا - ۲ - عدم مدیریت صحیح بر تامین مواد اولیه واحدهای تولیدی که منجر به تعطیلی و کاهش ظرفیت تولید هزاران واحد صنعتی و کارگاه‌های صنفی تولیدی شده و نهایتاً باعث اخراج صدها هزار کارگر و مهندس شده است. ۳ - عدم مدیریت کافی بر تامین حق بافندگان فرض دستباف، عدم پوشش کامل بیمه قالیبافان و ضعف در حفظ جایگاه فرش ایران در بازار جهانی. ۴ - عدم پیشگیری از گران‌فروشی محصولات واحدهای صنعتی بزرگ که به نوعی وابسته به دولت هستند از جمله ذوب‌آهن، پتروشیمی‌ها، فولادسازی‌ها و... ۵ - ضعف مدیریت بر تکمیل بهره‌وری و اعمال قانون در شهرک‌ها و نواحی صنعتی که منجر به معطل ماندن سرمایه‌های ملی شده است. ۶ - عدم اجرای مصوبه دولت در فروردین ۹۷ برای اجرای کامل شناسه رهگیری در فرصت دو ماه که زمینه برای به هدر رفتن میلیاردها دلار ۴۲۰۰ تومانی را فراهم کرده است. ۷ - عدم انجام کامل وظایف قانونی در مبارزه با قاچاق کالا و ارز خصوصاً طرح شناسه رهگیری ۸ - عدم ثبت همه مجوزهای صنفی در پایگاه مجوزهای کسب و کار موضوع قانون اصل چهل و چهار ۹ - بی‌توجهی به اجرای اقتصاد مقاومتی ۱۰ - وجود فساد و

رانت در واردات خودرو و ثبت سفارش برای دریافت ارز ۱۱ - عدم نظارت بر صنایع خودروسازی کشور که سبب گرانفروشی، احتکار خودرو و به هم ریختگی بازار شده است ۱۲ - عدم شفافیت و وجود ضعف در نظارت بر فعالیت های ایمیدرو ۱۳ - ضعف مدیریت در بهره برداری صحیح از معادن و اخذ حقوق کامل بیت المال از معادن ۱۴ - عدم اجرای کامل برنامه ها و محورهای اصلی اعلامی به مجلس شورای اسلامی در زمان رای

قانع نشدیم

جوان: فضای حاکم بر جلسه سؤال از رئیس جمهور فارغ از نتیجه و سرنوشت آن، طیفی از فعالان سیاسی اصلاح طلب را عصبانی کرده است. آن ها که همواره حیات سیاسی خود را در تنش و آشوب تعریف کرده اند، فضای منطقی، عقلانی و آرام این جلسه را برناتفتند و به جای تمرکز بر محتوای سؤال ها که به اذعان رئیس جمهور سؤال مردم هم بود، تلاش کردند ریشه مشکلات اقتصادی را به عوامل موهوم خود ساخته ارجاع دهند. صادق زیباکلام در این زمینه نوشت: درست است که کشور دچار بحران آب شده، اما آقای رئیس جمهور با هر مصیبتی بود موفق شدند یک سطل حلبی پر از آب لوله کشی خنک، خالص و کاملاً تمیز با خود به مجلس بیاورند و آن را با جسارت و شهامت کم نظیری ریختند بر سر همه امیدها و انتظاراتی که پیرامون حرف زدن ایشان ماههاست در سطح جامعه به وجود آمده. مصطفی تاجزاده هم طبق عادت همیشگی مشکلات اقتصادی را به دولت خود ساخته پنهان حواله داد و نوشت: روحانی می توانست با تبیین علل و عوامل اصلی مشکلات کشور گام بلندی در جهت رشد آگاهی های عمومی بردارد و مشارکت ملت را برای حل معضلات، خنثی کردن کارشکنی های دولت پنهان و طمع ورزی ترامپ جلب کند. رأی منفی مجلس نشان داد نگفتن حقایق رقیب را جری و مردم را ناامید می کند. محمدعلی ابطحی هم که گویا با همگرایی و وحدت قوا میانه خوبی ندارد، نوشت: آقای روحانی امروز بدجوری توی سیاست رو دست خورد. به جای هر توضیح جدی یک منبر - واقعاً منبر - در فضیلت وحدت رفت. ناصح امین شده بود. ولی مخالفانش در عوض سکوت کردند و چراغ خاموش بدون هزینه فقط رأی ندادند. فاعتبرو یا اولی السیاسیه.



کریاسیان در جلسه استیضاح خود گفت: من تنها کسی هستم که 28 کتاب در زمینه اقتصادی تألیف و ترجمه کردم